

Warszawa, ... marca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie

XIV Wydział Ubezpieczeń Społecznych,
Ul. Płocka 9
01-231 Warszawa.

Powód:

.....

EWU

Pozwany: Wojskowe Biuro Emerytalne w Warszawie

Ul. Złota 5, 00-909 Warszawa.

ODWOŁANIE

od informacji pt. „Decyzja o waloryzacji emerytury wojskowej” z 2017 r. wydanej przez Dyrektora Wojskowego Biura Emerytalnego (dalej: WBE) w Warszawie, przesłanej za pośrednictwem Poczty Polskiej listem zwykłym i odebranej ze skrzynki pocztowej w dniu 22 marca 2017 r.

Działając w imieniu własnym, na podstawie punktu 1 „Pouczenia” (na odwrocie informacji) wnoszę Odwołanie od ww. „Decyzji” WBE z 2017 r.

Na wstępie wyjaśniam:

Moje odwołanie nie dotyczy metody waloryzacji, gdyż, jak poniżej wykazę, ww. pisemna informacja z racji uchybień merytorycznych i formalnych nie stanowi dokumentu decydującego o czymkolwiek, nie jest Decyzją administracyjną.

„Decyzji” jako „dokumentowi” zarzucam:

1. Wadliwe przywołanie art. 31 ustawy z 10 grudnia 1993 r., o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin – dalej: „wue” (Dz. U z 1994 r. nr 10, poz. 36 [z późn. zm., które nie naruszają wyroku TK z 22 czerwca 1999 r., sygn. akt K 5/99]) jako podstawy prawnej „Decyzji”.
2. Naruszenie art. 107 § 1 k.p.a. poprzez nieumieszczenie pod „Decyzją” pieczęci oraz podpisu dyrektora organu.
3. Niewłaściwe ukierunkowanie w „Pouczeniu” na sądową drogę odwoławczą.

Uzasadnienie

Ad. 1

Art. 31 wue znajduje się w Dziale IV zatytułowanym „Ustalanie prawa do zaopatrzenia emerytalnego” i brzmi:

„Art. 31.

1. *Prawo do zaopatrzenia emerytalnego i wysokość świadczeń pieniężnych z tytułu tego zaopatrzenia ustala w formie decyzji wojskowy organ emerytalny.*
2. *Decyzję, o której mowa w ust. 1, doręcza się zainteresowanemu na piśmie wraz z uzasadnieniem oraz pouczeniem.*

3. Postępowanie w sprawie ustalenia prawa do zaopatrzenia emerytalnego wszczyna się **na wniosek zainteresowanego**.

4. Od decyzji, o której mowa w ust. 1, przysługuje zainteresowanemu odwołanie do właściwego sądu, według zasad określonych w przepisach Kodeksu postępowania cywilnego.”

Prawo do zaopatrzenia emerytalnego uzyskałem Decyzją Wojskowego Biura Emerytalnego w Warszawie z 1991 r. Jest ona ostateczna.

Przepisy prawa nie upoważniają dyrektora organu do corocznego przyznawania mi nowego świadczenia tym bardziej, że urzędnik ten dokonuje ww. czynności na podstawie mojego wniosku (art. 31 ust. 3), którego nie wysyłam. Jest to ewidentne naruszenie art. 7 Konstytucji RP oraz art. 6 k.p.a.: „organy administracji publicznej działają na podstawie przepisów prawa”.

Waloryzacja świadczenia, której dotyczy przedmiotowa „Decyzja”, jak wynika z powyższego nie jest umocowana w Dziale IV wue. Dyrektor WBE stosując art. 31 wue celowo pomija art. 6, art. 32 wue oraz art. 186 ust. 2 pkt 1 ustawy z FUS, przez co od 17 lat unika realizacji pkt. 12 z przywołanej Decyzji z 1991 r., który brzmi: „Świadczenie będzie podlegać okresowej waloryzacji przez podwyższenie podstawy jego wymiaru odpowiednio do wzrostu uposażenia żołnierzy zawodowych.”

Upredzając argumentację Wojskowego Biura Emerytalnego informuję, że art. 6 wue, którego treść rzekomo zmienił art. 159 pkt 1 ustawy z FUS w stosunku do wszystkich żołnierzy zawodowych i funkcjonariuszy służb mundurowych, niezależnie kiedy uzyskali prawo do świadczeń emerytalno-rentowych, w rzeczywistości zmienił tylko w stosunku do tych, których ustawa z FUS dotyczy, tj. tych, którzy wstąpili do służby po 1 stycznia 1999 r., o czym poniżej.

Ad.2

System teleinformatyczny jest to termin prawniczy, którego definicja zawarta jest w art. 2 pkt. 3 ustawy z 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (DzU 2002 nr 144 poz. 1204 ze zm.):

„Art. 2. Określenia użyte w ustawie oznaczają:

(...)

3) system teleinformatyczny - zespół współpracujących ze sobą urządzeń informatycznych i oprogramowania, zapewniający przetwarzanie i przechowywanie, a także wysyłanie i odbieranie danych poprzez sieci telekomunikacyjne za pomocą właściwego dla danego rodzaju sieci urządzenia końcowego w rozumieniu ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (DzU 2014 nr 0 poz. 243, ze zm.).”

Decyzja administracyjna sporządzona i doręczana w formie dokumentu pisemnego przez pocztę nie mieści się w ustawowym określeniu systemu teleinformatycznego. Wojskowe Biuro Emerytalne zapewne przywoła art. 93 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (DzU 1998 nr 162, poz.1118 – dalej: ustawa z FUS), który:

- Dotyczy, jak cała ustawa z FUS, jedynie tych żołnierzy zawodowych i funkcjonariuszy służb mundurowych, którzy wstąpili do służby po wejściu w życie tejże ustawy, tj. od 1 stycznia 1999 r. Powyższe potwierdził Trybunał Konstytucyjny wyrokiem z 22 czerwca 1999 r., sygn. akt K 5/99, jak również w uzasadnieniu wyroku z 4 stycznia 1999 r., sygn. akt K 18/99. Na str. 11-12 - jednozdaniowe odniesienie do art. 186 ust. 2 pkt 1 ustawy z FUS: „**Art. 186 ust.2 pkt 1**

ustawy nakazuje stosowanie przepisów ustawy do wniosków zgłoszonych od dnia wejścia w życie ustawy.”

- Nie przewiduje niepodpisania dokumentu, który został wysłany w formie pisemnej przez pocztę.

Nadal w tym wypadku obowiązuje regulacja zawarta w art. 107 § 1 k.p.a. Naruszenie tego przepisu powoduje nieważność przedmiotowej „Decyzji” z mocy art. 156 § 1 pkt 2 i 3 Kpa:

„Art. 156. § 1. Organ administracji publicznej stwierdza nieważność decyzji, która:

(...)

2) wydana została bez podstawy prawnej lub z rażącym naruszeniem prawa,

3) dotyczy sprawy już poprzednio rozstrzygniętej inną decyzją ostateczną,

(...)

7) zawiera wadę powodującą jej nieważność z mocy prawa.”

Ad.3

W wyżej cytowanym art. 31 wue ustęp 4 rzeczywiście kieruje zainteresowanego, odwołującego się na drogę sądową. Ponieważ jednak art. 31 dotyczy pierwotnego przyznania świadczenia, a w moim wypadku wspomnianej już Decyzji z 1991 r., nie zamierzam się od niej odwoływać.

Przepis ten w żadnym razie nie dotyczy informacji pt. „Decyzja o waloryzacji emerytury wojskowej” z 2017 r. wydanej przez Dyrektora Wojskowego Biuro Emerytalnego w Warszawie. Wobec błędnego ukierunkowania zawartego w punkcie 1 „Pouczenia”, należy uznać ww. Odwołanie jako niepozostające we właściwości Sądu.

Odwołanie to powinno, zgodnie z art. 2 ppkt 23 ustawy z 14 grudnia 1995 r. o urzędzie Ministra Obrony Narodowej (DzU 1996 nr 10, poz. 56) w zw. z art. 17 pkt 3 k.p.a. oraz:

- § 1 pkt 14 lit. e – zwrot: „oraz określanie szczegółowego zakresu działania terenowych organów administracji wojskowej”;
- § 1 pkt 9 lit. d – w części: „doskonalenie systemu uposażeń żołnierzy zawodowych i wynagrodzeń pracowników oraz **wojskowych świadczeń emerytalno-rentowych**”,

Rozporządzenia Rady Ministrów z 9 lipca 1996 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Obrony Narodowej (DzU 1996 nr 94, poz. 426), zostać przekazane do Ministra Obrony Narodowej jako do II instancji administracyjnej. Wykonuje on „*uprawnienia naczelnego organu administracji państwowej w stosunku do terenowych organów administracji wojskowej i innych organów wojskowych.*”

W związku z powyższym wnoszę o:

1. Uznanie informacji pt. . „Decyzja o waloryzacji emerytury wojskowej” z 2017 r. wydanej przez Dyrektora Wojskowego Biuro Emerytalnego w Warszawie za nieważną.
2. Przekazanie sprawy wg właściwości Ministrowi Obrony Narodowej z nakazem:
 - a. wydania decyzji zgodnej z obowiązującymi przepisami prawa, jak art. 6 ust. 1-3 wue w treści pierwotnej z pominięciem zmiany (art.159 pkt 1) dokonanej w stosunku do żołnierzy i funkcjonariuszy służb mundurowych, którzy rozpoczęli służbę po 1 stycznia 1999 r. oraz zgodnej z przepisem intertemporalnym art. 186 ust. 2 pkt 1 ustawy z FUS, jak również wyrokami Trybunału Konstytucyjnego – zestawienie w załączeniu.

- b. dokonania kontroli wszystkich decyzji waloryzacyjnych wydanych przez WBE po 1999 r. pod względem zgodności z ww. przepisami prawa jak również poinformowanie Sądu i mnie o wynikach.

Załączniki:

1. „Wyroki Trybunału Konstytucyjnego potwierdzające bezprawną zmianę sposobu waloryzacji dla byłych żołnierzy zawodowych i funkcjonariuszy innych służb mundurowych, którzy prawa do świadczeń uzyskali przed 1999 r. oraz dla tych, którzy w dniu 1 stycznia 1999 r. byli w służbie” na 4 ark. – Sąd Okręgowy w Warszawie i Wojskowe Biuro Emerytalne w Warszawie.
2. Kopia informacji pt. . „Decyzja o waloryzacji emerytury wojskowej” z2017 r. wydanej przez Dyrektora Wojskowego Biuro Emerytalnego w Warszawie na 1 ark – adresaci jw.

Z wyrazami szacunku

.....